

Kinderatelier met visie

Titia Sprey en Sabine Plamper, beiden beeldend kunstenaar en woonachtig in de Indische Buurt, zijn van mening dat kinderen vanaf anderhalf jaar de ruimte moeten krijgen zich in hun eigen beeldentaal te ontplooiën. Om dit te verwezenlijken hebben ze samen met Vera Barink, leidinggevende van Partou Pandaberen op de Zeeburgerdijk, een speciaal concept ontwikkeld.

TEKST LIDA GEERS FOTO'S: SABINE PLAMPER

Van maart tot en met juni en van september tot en met november heeft Sabine één dag per week een atelierruimte in het souterrain van Partou tot haar beschikking. Zij begeleidt dan kinderen van anderhalf tot vier jaar in hun creatieve ontdekkingsreis. Dit doet zij inmiddels anderhalf jaar met drie groepen, tot grote tevredenheid van iedereen. Onlangs werd door Vera Barink voorgesteld om het atelier ook te gebruiken voor de kinderen uit de buurt. Omdat Sabine en Titia beiden 'op hetzelfde spoor' zitten, werd Titia gevraagd kinderen van buiten Partou te begeleiden. Het voorstel werd met beide handen aangegrepen. Op 10 oktober starten er twee groepen, 's morgens voor kinderen van anderhalf tot vier jaar en 's middags van vier tot acht jaar.

Te hoge verwachtingen

Het bijzondere van het kinderatelier is dat vanuit een duidelijke visie over kinderen en hun creativiteit gewerkt wordt, zonder opdrachten en oordeel. Het klinkt misschien hoogdravend, maar dat is het niet. Sabine stelt dat veel kinderen door hun ouders in een bepaalde richting worden geduwd, waarbij de eigenheid van het kind over het hoofd wordt gezien. Sabine: 'Alleen het woord 'atelier' scheidt al hoge verwachtingen. Dus zomaar iets krassen is er niet bij. Het moet ergens op lijken. Dat die krassen heel belangrijk én spannend zijn voor een kind realiseren volwassenen zich vaak niet. Als je goed luistert wat een kind tijdens het krassen te vertellen heeft, krijg je ongevraagd een kijkje in zijn belevingswereld. Vaak gaat het zwiëgend en heel geconcentreerd op onderzoek en is een bergje bloem in een schaal een heel avontuur. Door goed te kijken zie je dat het kind zelfontdekkend aan het leren is. Hoe voelt iets: zacht, glad, prettig, vies, koud of warm? Hier gaat het bij deze cursussen om.'

Laat het kind gaan

Hoe ga je daarmee aan het werk, is dan de vraag. Goed beschouwd is het niet zo heel ingewikkeld, zij het dat de verwachtingen die ouders van hun kind hebben vaak erg hoog gespannen zijn. De lat wordt al op jonge leeftijd hoog gelegd. Sabine is van mening dat je een kind vrijheid moet geven en op gelijkwaardige manier begeleiden. Zelf begint ze met kleine witte kaartjes en zwarte stiften. Zo'n klein kaartje is met name voor kleine kinde-

ren overzichtelijk en makkelijk vol te tekenen. De tweede stap is vaak processen onderzoeken: wat gebeurt er als ik lijm op dat papiertje doe, of meel en lijm, of boontjes met lijm. Als kinderen daar de ruimte voor krijgen, leren ze vertrouwen te hebben in hun eigen creativiteit. Daarnaast ontwikkelen ze hun concentratievermogen, maar ook hun taalvaardigheid. Kinderen mogen tijdens de cursus zelf bepalen wat zij willen doen en worden daarin begeleid. Vaak zijn ze met één bepaald ding een hele ochtend of soms nog langer bezig. Als ze eenmaal weten hoe het werkt, wordt het terzijde gelegd en wordt een nieuwe ontdekkingstocht op touw gezet. Vragen als 'iets moois te maken' of 'wat het moet voorstellen' worden nooit gesteld. Om de kinderen de vrijheid te geven met verf, lijm of ander materiaal te experimenteren zonder dat zij hun kleren vuil maken zijn er speciale katoenen werkkleedjes.

Alles wat de kinderen op het atelier doen en maken, wordt door Titia en Sabine in kleine krastekeningboekjes gebundeld en voorzien van uitspraken en observaties van de kinderen.

Voor de woensdagcursus kunt u contact opnemen met Titia Sprey, tel. 06-47 79 08 02.

Half november verschijnt bij uitgeverij Elsevier het boek 'Kijken met je handen - Een andere kijk op kind en creativiteit' van Sabine Plamper en Annet Weterings.

www.kinderreportage.com,
facebook.com/atelier.in.een.koffer